

P-365/2021

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

za

VRHOVNI SUD RH

TUŽITELJ: **PRIVREDNA BANKA ZAGREB - DIONIČKO DRUŠTVO, OIB: 02535697732**, Radnička cesta 50, 10 000 Zagreb, zastupana po punomoćnicima Jeleni Matulić i Borisu Biliću, odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Matulić i Bilić d.o.o., Split, Lovretska 25

TUŽENIK: **1. Stečajna masa iza RADNIK d.d. u stečaju, OIB: 22482451785**, Vlaška 81/a, 10 000 Zagreb

2. RADNIK INŽENJERING d.o.o., OIB: 49140100986, Vlaška 81/a, 10 000 Zagreb, zastupan po punomoćniku Mladenu Sučeviću iz Odvjetničkog društva Sučević i partneri, Zagreb, Palmotićeve 55/I

3. Stambena zadruga SAVA, OIB: 88899032132, Uskočka 1, 10 000 Zagreb, zastupana po punomoćniku Alenu Vasiljeviću, 44 320 Kutina, V. Nazora 7

PRIJEDLOG TUŽITELJA ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

Protiv presude Visokog trgovačkog suda RH
posl. br. PŽ-4109/2024-3 od 28.11.2024.g.

e-Komunikacijom

Tužitelj Privredna banka Zagreb d.d. (dalje: tužitelj), putem ovlaštenih punomoćnika i u zakonskom roku od 30 dana računajući od dana primitka drugostupanjske presude Visokog trgovačkog suda RH posl. br. PŽ-4109/2024-3 od dana 28. studenoga 2024.g. podnosi Vrhovnom sudu RH prijedlog za dopuštenje revizije protiv drugostupanjske presude pozivom na odredbe članka 385. i 385.a Zakona o parničnom postupku zbog pravnih pitanja koja su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu odnosno zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava radi čega je povrijeđeno temeljno ljudsko pravo na pravično suđenje i jednakost svih pred zakonom zajamčeno čl. 29.st.1. i 14.st.2. Ustava RH.

Drugostupanjskom presudom odbijena je tužiteljeva žalba kao neosnovana i u toč. I. potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-365/2021 od 17. svibnja 2024.g. u točkama I., II., III., IV. i VI. Izreke te u dijelu točke V. izreke kojom je tužitelju naloženo drugotuženiku naknaditi parnične troškove u iznosu od 391.861,45 EUR s kamatama.

U toč. II. preinačena je odluka o troškovima iz točke V. izreke prvostupanjske presude u dijelu presumiranog odbijanja drugotuženikova zahtjeva za naknadu parničnih troškova i riješeno na način da se nalaže tužitelju naknaditi drugotuženiku daljnje troškove postupka u iznosu od 67.540,35 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od 28. studenoga 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, u roku od 15 dana te je u toč. III. odbijen trećetuženikov zahtjev za naknadu troškova odgovora na tužiteljevu žalbu u iznosu od 25.000,00 EUR-a

Pobijana presuda drugostupanjskog suda nije na zakonu osnovana, a posebno iz razloga što je (iznova!) propušteno izvesti sve dokazne prijedloge na koje je uputio drugostupanjski sud u ranijoj odluci (Visokog trgovačkog suda RH posl. br. 36 Pž-2818/2020-2 od 09. veljače 2021. g.) čime je postupio protivno kogentnim odredbama čl. 375.st.4. i 377.st.2. ZPP-a koje se supsidijarno imaju primijeniti sukladno čl. 488.st.1. ZPP-a.

Sukladno čl. 375.st.4. ZPP-a propisano je kako će *drugostupanjski sud u rješenju određeno navesti koje radnje prvostupanjski sud treba izvesti u ponovljenom postupku i za to dati razloge, a pod pretpostavkama iz čl. 7. ovog Zakona. Drugostupanjski će sud, ovisno o žalbenim razlozima, određeno naznačiti i shvaćanje o primjeni materijalnog prava.*

Sukladno čl. 377.st.2. ZPP-a *prvostupanjski sud je dužan izvesti sve parnične radnje i raspraviti sva sporna pitanja na koja je upozorio drugostupanjski sud u svom rješenju.*

DOKAZ: pregled prvostupanjske presude Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-365/2021 od 17. svibnja 2024.g
 pregled presude i rješenja Visokog trgovačkog suda RH posl. br. 36 Pž-2818/2020-2 od 09. veljače 2021. g.
 pregled žalbe tužitelja od 24. svibnja 2024.g.

Naime, sukladno ranije donesenoj drugostupanjskoj presudi izričito je naznačeno kako je pogrešna ocjena prvostupanjskog suda da bi Ugovor br. 12/98 o zajedničkom financiranju i izgradnji Bloka 58, Zagreb, Vlačka 79 od 20.07.1989.g. bio raskinut budući da predmetni ugovor **nije raskinut**, da je istim pravni prednik prvotuženika utvrđen kao izvođač građevinskih, obrtničkih i instalaterskih radova na predmetnom objektu (Blok 58), štoviše, da je II. aneksom ugovora od 01.11.1993.g. utvrđen omjer u financiranju izgradnje predmetnog bloka u postocima: trećetuženik 30 %, prednik prvotuženoga 70 %, ali da bi Ugovorom br. 1/97 o međusobnim pravima i obvezama za dovršenje izgradnje objekta u Bloku 58, Zagreb, Vlačka 79 od 15.04.1997.g. došlo do BITNE promjene omjera sudjelovanja u investiciji i to na način da prednik prvotuženoga sudjeluje u investiciji s 11,15 %, a trećetuženik s 88,85 %. Konačno, Ugovorom br. 2/97 o međusobnim pravima i obvezama za dovršenje izgradnje objekta u Bloku 58, Zagreb, Vlačka 79, od 15.10.1997.g. prednik prvotuženika je potpuno isključen iz predmetne investicije, bilo kao izvođač radova bilo kao suinvestitor te je omjer u suinvestitorstvu utvrđen na način da drugotuženik sudjeluje s 51,20 % a trećetuženik s 48,80 %.

DOKAZ: - uvid u presudu i rješenje Visokog trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. PŽ-2818/2020 (str.13.)

U toč. 16. i 17. drugostupanjske presude sud navodi:

“ (...) Stoga niti sporazumnim raskidom ugovora o građenju nisu oštećeni prvotuženikovi vjerovnici i razlog izlaska prvotuženika iz projekta jest njegova nemogućnost ispuniti ugovorom preuzetu obvezu i object završiti do kraja. Sasvim je izvjesno da u slučaju da je prvotuženik ostao u projektu, u takvoj situaciji kada nije mogao dovršiti preuzetu obvezu gradnje, objekti ne bi bili izgrađeni niti bi mogli biti predani kupcima koji su njihovu ugovornu obvezu plaćanja kupoprodajne cijene ili predujma već ispunili (prvotuženiku sukladno ugovoru).

Povrh činjenice što je prvotuženik prestao ispunjavati ugovornu obvezu i sporazumno raskinuo ugovor o građenju, njemu je omogućeno zadržati iznose koje su mu kupci platili unaprijed. Naime, tijekom trajanja poslovne suradnje i za vrijeme važenja ugovora o građenju, prvotuženik je sklapao ugovore i predugovore o kupoprodaji s kupcima prostora i naplaćivao kupoprodajnu cijenu i predujmove. Trećetuženik je bio nositelj investicije te vlasnik zemljišta i izgrađenih prostora, dok je prvotuženik bio izvođač; stranke su dogovorile da će prvotuženik prodavati dio prostora i stanova i naplaćivati cijenu od kupaca te na taj način namirivati tražbinu za radove koje je izveo. U ugovoru broj 2/97 izričito je navedeno da je prvotuženik na temelju ugovora o građenju koji je upravo tim ugovorom stavljen izvan snage (na osnovi suglasnog utvrđenja ugovornih strana da radovi po ugovoru o građenju nisu u cijelosti izvedeni) stekao parvo ugovaranja određenog broja m2, ta da se prikaz ugovorenih prostora na temelju kupoprodajnih ugovora nalazi u tabeli koja čini sastavni dio tog ugovora (čl.4. Ugovora 2/97).

U toč. 19.1. drugostupanjske presude sud, nadalje, navodi:

(...) No, Mirjana Delač je sačinila nalaz i dala mišljenje u vrijeme dok je bila stalni sudski vještak pa taj dokaz ne može biti izostavljen iz dokaznog postupka, jer je riječ o valjanom dokazu koji je sačinjen po nalogu suda; utoliko su utvrđenja i iz tog dokaza podložna ocjeni suda. Sudski vještak Zdravko Brestovac, kojemu je prvostupanjski sud povjerio izvođenje tog dokaza nakon prethodnog vještačenja, zato što je ranije imenovani sudski vještak prestala obavljati tu dužnost, je mišljenja da je ulaganje prvotuženika u gradnju objekta iznosilo najmanje 24.448.625,62 kn (dakle, koliko je utvrdila i Mirjana Delač), prodajmo nedovršenih objekata. Sudski vještak Zdravko Brestovac je utvrdio da iznos kojeg su kupci platili prvotuženiku od 38.879.183,64 kn kupcima nije vraćen pa je stoga, kao i iz činjenice da mu je račun blokiran, zaključio da je primljene iznose prvotuženik potrošio.”

U toč. 19.2. se navodi:

“ (...) I kod dopune vještačenja vještak je prihvatio utvrđenja Mirjane Delač, a vezano uz izvješće o obavljenoj reviziji iz pretvorbe i privatizacije prvotuženika, analizom relevantne dokumentacije je izjavio da je prvotuženik evidentirao vrijednost ulaganja u stanove u izgradnji u svojoj imovini, te obveze u kojima bi trebale biti i obveze zaprimljenih predujmova (Državna revizija navodi da je ta dokumentacija uništena). Činjenicu da je predugovore i ugovore o prodaji kupcima prostora u izgradnji sklapao prvotuženik i da su njemu uplaćena sredstva potvrđuju i rezultati vještačenja u kaznenom postupku dostavljeni u spis.”

DOKAZ: - pregled toč. 16., 17., 19.1.-2- presude Visokog trgovačkog suda RH posl. br. PŽ-4109/2024-3 od 28. studenoga 2024.g.

Međutim, u ranije donesenoj presudi i rješenju Visokog trgovačkog suda RH posl. br. 36 PŽ-2818/2020-2 od dana 09. veljače 2021. godine sud je decidirano u toč.12. obrazloženja naveo kako ne prihvaća kao mjerodavanim nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije i knjigovodstvo Mirjane Delač, već Zdravka Brestovca:

*“ Ovdje najprije treba pojasniti **kako ovaj drugostupanjski sud smatra mjerodavnim za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari isključivo nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije i knjigovodstvo Zdravka Brestovca, dipl. oec. od 02. lipnja 2017.g.** Naime, Mirjana Delač koja je ranije u ovoj pravnoj stvari u svojstvu vještaka za financije izradila nalaz i mišljenje obavijestila je 02. prosinca 2016.g. prvostupanjski sud kako više nije stalni sudski vještak te ista nije pristupila na ročište radi očitovanja na prigovore na njen nalaz i mišljenje te je posljedično prvostupanjski sud na ročištu 20. prosinca 2016. odredio izvođenje novog financijskog vještačenja na okolnosti koliko je točno po osnovi Ugovora br. 12/89 od 20. srpnja 1989. zaključenog između pravnog prednika prvotuženika i treće tuženika, pravni prednik prvotuženika uložio u izgradnju predmetnog bloka 58. “*

Na str. 13. obrazloženja naprijed navedene odluke sud navodi:

“(…) dok iz nalaza i mišljenja vještaka Zdravka Brestovca proizlazi da su ista iznosila 24.448.625,62 kn. Dakle, iz stanja spisa proizlazi da je pravni prednik prvotuženika imao znatna ulaganja, ali da za to nije ništa stekao, odnosno da je potpuno isključen iz predmetne investicije.

Vezano uz prethodno utvrđenje, ovdje je potrebno dodatno istaknuti kako prvostupanjski sud uopće nije cijenio tužiteljeve navode da su osnivači drugotuženika ujedno bili i članovi uprave pravnog prednika prvotuženika.”

DOKAZ: pregled presude i rješenja Visokog trgovačkog suda RH posl. br. 36 PŽ-2818/2020-2 od 09. veljače 2021. g.

Konačno, u toč. 21. i 22. navodi se sljedeće:

“ Dakle, rezultati izvedenih dokaza potvrđuju zaključak prvostupanjskog suda da su pobijani ugovori zaključeni s namjerom da se object dovrši i prostori predaju kupcima, odnosno da umjesto prvotuženika koji objekte ne može dovršiti u project stupi drugi izvođač koji ih može dovršiti pa da se dovršeni objekti mogu predati kupcima, o čemu su suglasno svjedočili i stranka (trećetuženikova zastupnica po zakonu) i svjedoci. U konačnici, nakon što je prvotuženik zbog nemogućnosti dovršiti ugovoreni posao suglasno raskinuo ugovor, posao je preuzeo drugotuženik koji je dovršio gradnju objekta i predaju prostora kupcima. Prvotuženik je zadržao uplate kupaca koji su stanove prodali unaprijed; riječ je o stanovima koje je on prodavao sukladno ugovorenom pravu. Zato, sklapanjem pobijanih ugovora nije došlo do oštećenja njegovih vjerovnika, jer prvotuženik ne samo da ne bi mogao ostvariti dobit iz ugovora, nego je i zadržao zaprimljeni iznos. Prihvaća se i zaključak prvostupanjskog suda da prvotuženikova namjera pri sklapanju pobijanih ugovora nije bila oštetiti njegove vjerovnike već omogućiti dovršetak objekta što on više nije bio u mogućnosti izvoditi zbog problema u poslovanju. Već zbog izostanka namjere oštećenja vjerovnika u sklapanju pobijanih ugovora, nisu ispunjene pretpostavke pobijanja kako tužitelj u ovoj parnici tvrdi.”

DOKAZ: - pregled toč. 21.-22- presude Visokog trgovačkog suda RH posl. br. PŽ-4109/2024-3 od 28. studenoga 2024.g.

Prema tome, sud je prilikom donošenja pobijane drugostupanjske odluke donio odluku koja je dijametralno suprotna od ranije upute sadržane u presudi i rješenju Visokog trgovačkog suda RH 36 PŽ-2818/2020-2 od 09. veljače 2021. g., štoviše, sud je propustio dati valjano obrazloženje za dijelove žalbe tužitelja koje se odnose na preispitivanje i ocjene činjenice da je prednik prvotuženoga ujedno osnivač drugotuženoga kao i utvrđivanja cjelokupnih prihoda i ulaganja prednika prvotuženika, sve kako bi se moglo utvrditi koji su bili pravi razlozi za isključivanje istoga iz predmetne investicije premda je isti involviran kao izvođač radova i kao suinvestitor sukladno važećim Ugovoru br. 12/98 od 20.07.1989.g. i II. Aneksu ugovora od 01.11.1993.g. i to u omjeru sudjelovanja u ostvarenoj dobiti od 70 % iz koje dobiti bi se namirili njegovi vjerovnici da nije došlo do zaključenja Ugovora br. 1/97 i 2/97.

Konačno, u odnosu na točku V. izreke pobijane drugostupanjske presude kojom je preinačena odluka o troškovima postupka koje je tužitelj dužan podmiriti drugotuženiku i to na način da je, pored već dosuđenog iznosa parničnog troška, isti u obvezi podmiriti iznos od 67.540,35 EUR-a sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 28. studenoga 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, za istaknuti je da je istim sud pogrešno primijenio odredbu čl. 155.st.1. i 2. ZPP-a a u svezi s Tar. br. 8. toč. 3. (i u svezi s toč. 1. ovog Tar.br.) Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje u tekstu: Odvjetnička Tarifa – OT) jer je navedenim Tar.br. izrijekom propisano:

Tar. br. 8.

- 1. Za sastavljanje odgovora na tužbu, prigovora protiv platnog naloga i četiri obrazložena podneska u prvostupanjskom postupku odvjetniku pripada nagrada kao za tužbu po Tbr. 7. toč. 1., 4., 7. i 8.*
- 3. Za sastavljanje obrazloženih podnesaka izvan Tbr.8.toč. 1. odvjetniku pripada 50 % nagrade iz Tbr.7. toč. 1., 4., 7 i 8., ali ne više od 100 bodova.*
- 4. Za sastavljanje ostalih podnesaka odvjetniku pripada 25 % nagrade iz Tbr.7. toč. 1.,4., 7. i 8., ali ne više od 25 bodova.*

Drugim riječima, tužitelj i tuženik bi imali pravo na tužbu ili odgovor na tužbu te na još četiri obrazložena postupka u prvostupanjskom postupku u iznosu od 100% Tarife, a za sastavljanje obrazloženih podnesaka izvan toga odvjetniku pripada 50 % nagrade, **ali ne više od 100 bodova.**

Tužitelju je, uzevši u obzir ukupno dosuđeni iznos troškova u odnosu na 1., 2. i 3. tuženika, dosuđena obveza podmirjenja iznosa na ime troškova od 1,2 milijuna EUR-a čime se uistinu narušava načelo razmjernosti i pravičnosti suđenja odnosno prava stranke na pristup sudu.

Naime, sud je prilikom donošenja odluke o troškovima postupka dužan, ne samo voditi računa da se odmjere troškovi koji su uistinu nužni za vođenje parnice (odredba čl. 155.st.1. ZPP-a) **već da ukoliko je propisana tarifa za nagrade odvjetnika ili za druge troškove, odmjerit će se troškovi prema toj tarifi** (odredba čl. 155.st.2. ZPP-a).

Naime, OT propisuje tako, među ostalim, u Glavi XIV. (zajedničke odredbe) naknade odvjetnicima za stvarne izdatke koji su bili potrebi za obavljanje povjerenih mu poslova uključivo i izdatke za čekanje na raspravu ili za vrijeme vijećanja suda, za izbivanje iz pisarnice za vrijeme putovanja, za poštanske, telefonske usluge, naplate dnevnica i sl. a na dispoziciji je punomoćnika stranaka da popisuju radnje

sukladno Tarifi, te konačno na odluci suda da dosudi iste u skladu s obvezujućim odredbama OT-a a sukladno odredbi čl. 155.st.2. ZPP-a.

Drugostupanjski sud, u pobijanoj odluci, sasvim pogrešno referira zašto je tužitelj u obvezi podmirenja (dodatnog) troška postupka u odnosu na II.- tuženika, dok u cijelosti propušta obrazložiti odluku o troškovima postupka u odnosu na I. i III. tuženika, premda je tužitelj osporavao u cijelosti odluku o troškovima postupka.

Slijedom navedenoga, zbog pravnih pitanja koja su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu odnosno zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava radi čega je povrijeđeno temeljno ljudsko pravo na pravično suđenje i jednakost svih pred zakonom zajamčeno čl. 29.st.1. i 14.st.2. Ustava RH tužitelj postavlja Vrhovnom sudu RH sljedeća pravna pitanja:

- 1. Ostvaruje li sud osobito tešku povredu odredaba parničnog postupka ukoliko u drugostupanjskoj odluci potpuno istupi od pravnog shvaćanja iz prethodne drugostupanjske odluke i upute sadržane u istoj?*
- 2. Ostvaruje li sud osobito tešku povredu odredaba parničnog postupka ukoliko u prethodnoj drugostupanjskoj odluci anulira pravno shvaćanje o nepriznavanju kao vjerodostojnog nalaza i mišljenja po jednom sudskom vještaku da bi u novoj drugostupanjskoj odluci isto priznao i ocijenio kao valjano te temeljem istoga primijenio materijalno pravo i meritorno odlučio o pravnoj stvari?*
- 3. Ukoliko je pravna osoba većinski osnivač nove pravne osobe može li se smatrati da je znala da ranijoj pravnoj osobi prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjama iste oštećuju vjerovnici u smislu odredbe čl. 131.st.1. Stečajnog zakona?*
- 4. Ostvaruje li sud osobito tešku povredu odredaba parničnog postupka ukoliko dosudi troškove postupka koji su protivni odredbi Tar.br. 8. toč. 3. i 4. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i predstavljaju prekoračenje navedene odredbe, a imajući u vidu da je iste dužan primijeniti sukladno odredbi čl. 155.st.2. Zakona o parničnom postupku?*

Slijedom naprijed navedenoga, a kako o postavljenim pravnim pitanjima nema ujednačene sudske prakse i jedinstvenog pravnog shvaćanja, to se predlaže Vrhovnom sudu RH pozivom na odredbe članka **385. i 385.a ZPP-a** dopustiti reviziju obzirom da su postavljena pravna pitanja važna ne samo za odluku u ovoj pravnoj stvari već i radi osiguranja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njihovoj primjeni.

U Splitu, 14. veljače 2025. godine

Tužitelj po punomoćniku

Popis troška (VPS: 3.245.105,65 EUR/ 10385 b):

-sastav žalbe:	31.155,00 EUR-a
-PDV 25%:	7.788,75 EUR-a
-sudska pristojba za žalbu	1.327,22 EUR -a